

Czwartek 28 października 2004

4. wzywa Państwa Członkowskie do przejrzystego monitorowania i badania masowych przypadków wyrzucania na brzeg i śmierci ssaków morskich na wodach UE, które łączą się w sposób widoczny z użyciem intensywnego dźwięku powodowanego przez człowieka i przekazywania takich informacji Komisji;
5. wzywa Komisję do przeprowadzenia badań nad możliwym wpływem na środowisko morskie rozmieszczenia aktywnych sonarów morskich o wysokim natężeniu i dokonanie, na podstawie informacji pochodzących z Państw Członkowskich, oceny efektów obecnych praktyk na wodach Unii Europejskiej;
6. wzywa Komisję i Państwa Członkowskie do powołania wielonarodowej grupy roboczej w celu opracowania porozumień międzynarodowych regulujących poziom dźwięków na oceanach świata, mając na uwadze regulację i ograniczenie niekorzystnego wpływu sonarów stosowanych przez człowieka na ssaki i ryby morskie;
7. uważa, że przy podejmowaniu wszelkich kroków w kierunku wprowadzenia wspólnych standardów i współpracy w dziedzinie przemysłu zbrojeniowego powinno się unikać technologii, które wydają się wyrządzać niepotrzebną i poważną szkodę środowisku i innym interesom Wspólnoty, takim jak — w tym przypadku — rybołówstwu oraz aktywnie poszukiwać alternatyw dla tych technologii;
8. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

P6_TA(2004)0048**Amunicja kasetowa****Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie amunicji kasetowej**

Parlament Europejski,

- mając na uwadze rezolucję w sprawie niewybuchów oraz amunicji ze zubożonego uranu z dnia 13 lutego 2003 r.⁽¹⁾, rezolucję w sprawie bomb kasetowych z dnia 13 grudnia 2001 r.⁽²⁾ oraz rezolucję w sprawie min przeciwpiechotnych z dnia 6 września 2001 r.⁽³⁾,
 - mając na uwadze Protokół V do Konwencji ONZ w sprawie niektórych typów broni konwencjonalnej oraz niewybuchów powojennych z dnia 28 listopada 2003 r.,
 - mając na uwadze Konwencję Ottawską w sprawie zakazu użycia, składowania, produkcji i przekazywania min przeciwpiechotnych oraz o ich zniszczeniu z roku 1997,
 - mając na uwadze powstanie w dniu 13 listopada 2003 r. Koalicji przeciwko Amunicji Kasetowej utworzonej przez 115 organizacji pozarządowych z 47 państw,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. zważywszy, że termin „niewybuchy powojenne” odnosi się do niewybuchów (materiał wybuchowy uaktywniony, uzbrojony, odbezpieczony lub w jakikolwiek inny sposób przygotowany do użycia i wykorzystywany w konflikcie zbrojnym, który powinien być wybuchnąć, ale nie wybuchł) oraz do porzuconych materiałów wybuchowych; zważywszy, że miny przeciwpiechotne są głównie minami eksplodującymi w obecności, bliskości lub też przy kontakcie z osobami i zakazane zostały przez Konwencję Ottawską,
- B. ponownie zwracając uwagę na konieczność wzmocnienia międzynarodowego prawa humanitarnego w zakresie odnoszącym się do amunicji kasetowej, a także wskazując na nowe protokoły ograniczające stosowanie amunicji kasetowej i min przeciwpancernych, jakie winny zostać wypracowane przez Grupę Ekspertów Rządowych (GGE) w ramach Konwencji w sprawie niektórych typów broni konwencjonalnej,
- C. zważywszy, że termin „amunicja kasetowa” odnosi się do zarówno do systemów uzbrojenia zrzucanych z powietrza, jak też wystrzeliwanych z ziemi,

⁽¹⁾ Dz. U. C 43 E z 19.2.2004, str. 361.

⁽²⁾ Dz. U. C 177 E z 25.7.2002, str. 309.

⁽³⁾ Dz. U. C 72 E z 21.3.2002, str. 352.

Czwartek 28 października 2004

- D. zważywszy, że amunicja kasetowa charakteryzuje się wysokim poziomem awaryjności i często wybucha przy zderzeniu z celem, stwarzając tym samym stałe zagrożenie dla ludności jeszcze długo po zakończeniu konfliktu, a wiele rodzajów amunicji kasetowej i min przeciwpancernych wyposażonych jest w czujniki odbezpieczające bardziej czułe niż w przypadku min przeciwpiechotnych,
- E. zważywszy, że amunicja kasetowa jest wysoce nieprecyzyjna, bywa często używana w dużych ilościach, po rozdzieleniu obejmuje duże obszary i pozostawia duże ilości niewybuchów powojennych,
- F. z zaniepokojeniem odnotowując poważne konsekwencje humanitarne związane z niewybuchłymi częściami materiałów wybuchowych, w tym także minami przeciwpancernymi, dla społeczności lokalnych i pracowników humanitarnych, a także wysoką liczbę rannych oraz ofiar śmiertelnych, szczególnie w przypadku dzieci zaintrygowanych kolorami i małymi rozmiarami tejże broni,
- G. zważywszy, że wszystkie typy urządzeń przeciwm manipulacyjnych w bezpośredni sposób zagrażają humanitarnemu personelowi rozbijającemu miny,
- H. zważywszy, że niewybuchy pochodzące z amunicji kasetowej mają negatywny wpływ na rozwój, powodując niedostępność dróg i niemożność użytkowania obszarów rolniczych, stanowiąc przeszkodę dla lokalnego handlu i komunikacji oraz wpływając na bezpieczeństwo żywności, a także stwarzając bariery dla zapewnienia pomocy humanitarnej,
- I. zważywszy, że wśród krajów, o których wiadomo, iż dotknięte zostały problemami związanymi z amunicją kasetową, są również niektóre z najbardziej niebezpiecznych państw świata, takie jak Afganistan, Czad, Erytrea, Etiopia, Kambodża, Laos, Sudan i Wietnam, a amunicja tego typu wykorzystywana była także w konflikcie o Falklandy/Malwiny oraz w Albanii, Arabii Saudyjskiej, Bośni i Hercegowinie, Iraku, Kuwejcie, Libanie, Rosji (Czeczenia), Serbii i Czarnogórze (w tym również w Kosowie),
- J. zważywszy, iż szacuje się, że 78 państw wciąż składa się około 400 milionów min przeciwpiechotnych i przeciwpancernych, a od 15 do 20 tysięcy osób rocznie staje się ofiarami tego typu min; a także zważywszy, że istnieją dowody na to, że amunicja kasetowa składowana jest w ponad piętnastu i produkowana w co najmniej dziesięciu Państwach Członkowskich UE,
- K. wyrażając ubolewanie w związku z użyciem amunicji kasetowej przez wojska koalicji w wojnie w Afganistanie i Iraku,
1. wzywa do bezwzględnego wprowadzenia moratorium na użycie, składowanie, produkcję, przekazywanie lub eksport amunicji kasetowej, w tym również zrzucanej z powietrza, a także części pocisków kierowanych rakiety i artylerijnie, do czasu wynegocjowania międzynarodowego porozumienia w sprawie regulowania, ograniczenia i zakazu użycia tejże broni;
 2. wzywa wszystkie państwa nie będące stronami Protokołu V w sprawie niewybuchów powojennych oraz Konwencji Ottawskiej w sprawie min przeciwpiechotnych do podpisania i ratyfikowania obu tych aktów oraz do przestrzegania w okresie przejściowym zasad w nich ustanowionych; wzywa również Prezydencję Rady i Państwa Członkowskie UE do poparcia mandatu do negocjacji w sprawie nowego protokołu do Konwencji ONZ w sprawie niektórych typów broni konwencjonalnej, dotyczącego problemów humanitarnych związanych z użyciem amunicji kasetowej;
 3. wzywa wszystkie strony wykorzystujące amunicję kasetową i broń podobnego rodzaju powodującą pozostałości w postaci niewybuchów powojennych do przyjęcia odpowiedzialności za oczyszczanie terenów z tejże amunicji, w szczególności zaś do prowadzenia dokładnych rejestrów miejsc jej użycia w celu wsparcia działań saperskich prowadzonych po zakończeniu konfliktu; wyraża przekonanie, iż rejestry takie winny być podstawą do przekazywania wyraźnych ostrzeżeń o terenach niebezpiecznych dla ludności i pracowników zapewniających pomoc humanitarną zgodnie z postanowieniami Protokołu V w sprawie niewybuchów powojennych;
 4. wzywa wszystkie państwa do podpisania i ratyfikowania Konwencji Ottawskiej, wzywa również wszystkie Państwa Członkowskie UE i strony tejże Konwencji do wspierania twierdzenia, że wszelkie miny mogące eksplodować w obecności, bliskości lub też przy kontakcie z osobami są minami przeciwpiechotnymi, zakazanymi przez wspomnianą Konwencję; stwierdza, iż oznacza to, że użycie wyzwalaczy naciągowych i drutowych, zapalników niskociśnieniowych, urządzeń przeciwm manipulacyjnych oraz innych podobnych zapalników jest dla stron Konwencji niedozwolone;
 5. nalega, aby oddziały zbrojne UE w żadnym wypadku i na żadnych warunkach nie mogły wykorzystywać jakiegokolwiek rodzaju amunicji kasetowej aż do czasu wynegocjowania międzynarodowego porozumienia w sprawie regulowania, ograniczenia i zakazu użycia tejże broni;

Czwartek 28 października 2004

6. podkreśla odpowiedzialność państwa kontrolującego dany obszar związaną z ostrzeganiem i podejmowaniem kroków mających na celu ochronę ludności cywilnej, w tym również poprzez edukowanie dzieci i informowanie o pomocy ofiarom niewybuchów powojennych;
7. nalega, aby Państwa Członkowskie UE podjęły natychmiastowe kroki mające na celu zapewnienie, że miny przeciwpancerne mogące eksplodować w obecności, bliskości lub przy kontakcie z osobami zostały zniszczone w myśl postanowień Konwencji Ottawskiej;
8. wzywa wszystkie Państwa Członkowskie UE, które wykorzystywały amunicję kasetową, do zapewnienia pomocy ludności dotkniętej związanymi z nią problemami; wzywa również Komisję Europejską do zwiększenia pomocy finansowej, z wykorzystaniem wszelkich dostępnych instrumentów, dla społeczności i osób dotkniętych problemami związanymi z amunicją kasetową;
9. wzywa właściwe komisje do dokładnego śledzenia przebiegu spotkań Koalicji przeciw Amunicji Kasetowej i do brania w nich udziału oraz do przedstawiania sprawozdań z zakresu inicjatyw dotyczących amunicji kasetowej i broni z nią związanej podejmowanych przez Państwa Członkowskie, a także z zakresu działań międzynarodowych związanych z tą bronią;
10. wzywa swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Wysokiemu Przedstawicielowi ds. WPZiB, rządowi i parlamentom Państw Członkowskich UE, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, prezydentowi Stanów Zjednoczonych oraz Kongresowi Stanów Zjednoczonych.

P6_TA(2004)0049**Iran****Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Iranu**

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Iranu i swoją decyzję z dnia 10 marca 2004 r. ⁽¹⁾ w sprawie powołania Delegacji Międzyparlamentarnej do spraw stosunków z Iranem,
 - uwzględniając sprawozdanie przedłożone Komisji Praw Człowieka dnia 12 stycznia 2004 r. przez Ambeyi'ego Ligabo, specjalnego sprawozdawcę ds. wolności myśli i słowa,
 - uwzględniając dialog UE-Iran na temat praw człowieka, a zwłaszcza czwartą turę dialogu, która odbyła się w dniach 14 i 15 czerwca 2004 r. w Teheranie, gdzie rząd Iranu zobowiązał się do zwiększenia stopnia poszanowania praw człowieka i wzmocnienia rządów prawa,
 - uwzględniając wytyczne UE w zakresie dialogu na temat praw człowieka,
 - uwzględniając oświadczenie Prezydencji Rady w sprawie Iranu z dnia 18 lipca 2004 r.,
 - popierając wnioski Rady do Spraw Ogólnych i Stosunków Zagranicznych z dnia 11 października 2004 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając Międzynarodowy Pakt Praw Obywatelskich i Politycznych oraz Konwencję Praw Dziecka ONZ, których Iran jest stroną,
 - uwzględniając fakt, że Iran nie podpisał wciąż Konwencji o zniesieniu wszelkich form dyskryminacji kobiet, oraz że nowy parlament odrzucił projekt aktu prawnego dotyczącego równouprawnienia płci,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze fakt, iż sytuacja w Iranie w zakresie korzystania z podstawowych praw obywatelskich i wolności politycznych uległa pogorszeniu od czasu wyborów parlamentarnych w lutym 2004 r., mimo deklarowanych przez rząd Iranu zobowiązań do promowania tych uniwersalnych wartości,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P5_TA(2004)0166.

⁽²⁾ 12770/04.